

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku S.

w Ł.

przy uczestnictwie Miasta Łódź

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt III Ca 789/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; nie
obciąża skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił apelację wnioskodawcy S. w Ł. od postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, w sprawie z udziałem Miasta Łódź, o stwierdzenie zasiedzenia.

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia sądu I instancji i uwzględnienie wniosku. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że

w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

